

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

III. Quibus in casibus Confessio fiat informis, gratiáque destituatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

dam non legitimè præparauerit. Vnde deficiente præparatione, deficit effectus Sacramenti.

Quibus in casibus Confessio fit informis, gratiaq; destituitur?

Quæstio
IIII.

ID fieri potest ex parte pœnitentis compluribus modis. *Responsio.*

PRIMO, quando quis putat se fecisse debitam diligentiam, quam tamen non fecit. Hic enim cum sua illa credulitate absolutus, implet præceptum Ecclesiæ, & excusatur à nouo peccato, & nonnunquam etiã vi Sacramenti consequitur gratiam.

SECVNDO, cùm quis accedit cum dolore contritionis, ratus, se habere firmum propositum emendationis, quod tamen non habet; sed tantùm conditionatum, quale est; velle hoc vel illud facere, vel omittere, si aliquo modo fieri posset. Et hic casus est frequentissimus, in quo confitens satisfacit præcepto, licet gratiam non consequatur.

TERTIO, si quis non oderit peccatum supra id omne quod detestandum est: Is quidem satisfaciet præcepto Ecclesiæ, gratiam tamen non consequetur. Obligatur enim pœnitens, cùm se offerunt rerum malarum comparationes, peccatum supra omne malum fugere ac detestari.

QUARTO, si quis ea, quæ requiritur, careat

H 4

careat

88 *Caput III. De Confessionis*

careat dispositione, atque de eo doleat: Satisfacit is quidem præcepto; sed gratia frustratur.

POSTREMO, si poenitens, dum se ad Sacramentum præparat, aliquam committat negligentiam, quæ non sit mortalis: Fieri potest, ut satisfaciat præcepto, non etiam recipiat gratiam.

Notandum est autem, contritionem, & attritionem non differre intentione, vel remissione, ut quidam opinati sunt; sed inter se discriminantur subiecto. Nam detestatio peccati sub ratione Diuinæ offensæ, sub quacunque intentione, etiam minima, est legitima contritio, etsi fiat speciali DEI auxilio, sufficit sola ad gratiam. Si autem procedit ex viribus naturæ, per se quidem non sufficit; putatur tamen sufficere cum Sacramento.

Ediuersò quoque dolor etiam intensissimus, metu Gehennæ, aut alterius incommodi conceptus, est attritio, non contritio; & proinde per se sine Sacramento non sufficit ad salutem.

Deinde, ut verbo absolvam, is est, & dicitur verè contritus; qui odit peccatum virtutis amore: attritus, qui odit idem peccatum, formidine poenæ. Est autem inter cætera difficilimum discernere; num dolor de peccato, oriatur ex virtutis amore, an formidine poenæ.

Quid